

Nr 39

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av förordnanden om uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag; given Stockholms slott den 16 januari 1959.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

Med stöd av förordningen den 15 mars 1957 (nr 79) angående rätt för Koningen att åsätta särskild tullavgift har Kungl. Maj:t genom beslut den 19 december 1958 förordnat om minimitullar för vissa varor av textilmaterial m. m. Kungl. Maj:t har vidare, med stöd av samma förordning, genom beslut den 30 december 1958 förordnat om minimitullar för vissa artiklar av porslin. Förordnandena har trätt i kraft den 1 januari 1959. I den föreliggande propositionen underställes förordnandena riksdagen för godkännande.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 ja-
nuari 1959.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *hänskjutande till riksdagen av Kungl. Maj:ts förordnanden den 19 och den 30 december 1958 om uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag* samt anför därvid följande.

I överensstämmelse med riksdagens beslut (prop. 1957:48; rskr. 123) utfärdade Kungl. Maj:t den 15 mars 1957 förordning (nr 79) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift. Förordningen, som trädde i kraft den 1 juli 1957, gäller till och med den 30 juni 1959. Enligt förordningen må Kungl. Maj:t föreskriva, att vara som införes från utlandet skall beläggas med särskild tullavgift utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgiften. Sådan särskild tullavgift må bestämmas till högst tre gånger den avgift som utgår enligt tulltaxan eller, där varan enligt taxan är tullfri, till högst en fjärdedel av varans värde. Förordnande om särskild tullavgift skall, vid äventyr att det eljest förfaller, underställas riksdagen inom en månad eller, om riksdagssession icke pågår, inom en månad från början av nästföljande session. Om förordnandet icke godkännes av riksdagen, eller om det endast delvis godkännes, skall förordnandet eller del därav, som icke godtagits, gälla högst en månad efter det riksdagen fattat sitt beslut i ärendet.

1957 års förordning ersatte en liknande tidsbegränsad förordning av den 22 april 1949 (nr 180), vars giltighetstid efter hand förlängdes till och med den 30 juni 1957. Med stöd av 1949 års förordning utfärdade Kungl. Maj:t den 30 juni 1955 kungörelse (nr 466) om uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag, m. m. Det sålunda meddelade förordnandet utformades så att den särskilda tullavgiften sammanslogs med den enligt 1929 års tulltaxa gällande ordinarie tullen, som för de berörda varuslagen (huvudsakligen inom textil- och läderområdet) i allmänhet utgått efter vikt, till en gemensam värdetull. De nya tullsatserna innefattade även vissa minimitul- lar. Förordnandet jämte viss däri genom kungörelse den 30 september 1955 (nr 552) verkställd ändring godkändes senare samma år av riksdagen och bi- behöll sin giltighet även efter det 1949 års förordning ersatts av 1957 års. I samband med att 1929 års tulltaxa från och med den 1 januari 1959

avlöstes av 1958 års tulltaxa, upphörde även 1955 års beslut om särskild tullavgift att gälla (SFS 1958: 474 och 475).

I den proposition (nr 90), varigenom förslag till den nya tulltaxan förelades 1958 års A-riksdag, uttalades att kombinerade kvantitets- och värdetullar — tullarna enligt förslaget utgjordes till övervägande del av värdetullar — endast undantagsvis borde ifrågakomma såsom permanenta anordningar. Däremot syntes det icke uteslutet att sådana tullar i form av minimitullar kunde ha en uppgift att fylla i vissa situationer med onormalt låg prissättning av importvaror, exempelvis i fall där regelrätt antidumpingtull av praktiska skäl skulle vara svår att tillämpa. I dylika situationer borde därför kunna övervägas att tillfälligt komplettera en fastställd värdetull med en specifik minimitull.

Sedan förslaget till ny tulltaxa genom förnyad proposition (nr B 4) förelagts 1958 års B-riksdag, framhöll bevillningsutskottet i sitt av riksdagen godkända betänkande (nr B 1) bl. a. att även enligt utskottets uppfattning tillämpningen av minimitullar i många fall kunde vara ett lämpligt medel för att komma tillrätta med företeelser av åsyftad art och att utskottet förutsatte att Kungl. Maj:t vid förefallande behov utnyttjade sina befogenheter att åsätta minimitullar. Enligt utskottets uppfattning fick Kungl. Maj:t anses äga befogenhet att, i fall där så fanns erforderligt från de synpunkter varom här var fråga, meddela förordnande om minimitullar med stöd av 1957 års förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift. Med åberopande härav upptog utskottet i sitt förslag till ny tulltaxa icke någon minimitull och frångick därmed ett enligt propositionsförslaget avsett bibehållande av vissa genom 1955 års beslut införda minimitullar för trikåvaror.

Med stöd av 1957 års förordning utfärdade Kungl. Maj:t genom kungörelse den 19 september 1958 (nr 500) förordnande angående minimitull på damstrumpor av nylonsilke eller liknande material. Förordnandet, som trädde i kraft den 1 oktober 1958, godkändes av riksdagen (prop. 1958: B 45; rskr. B 108). Författningstekniskt innebar förordnandet en ändring av 1955 års beslut och anslöt sig alltså till 1929 års tulltaxa. Kungörelsen upphörde således att gälla med utgången av år 1958.

Genom kungörelser den 19 och den 30 december 1958 (nr 616 och 647) har Kungl. Maj:t, med stöd av 1957 års förordning, utfärdat förordnanden om minimitullar i anslutning till den nya tulltaxan. Kungörelsen den 19 december 1958 avser *dels* bibehållande efter den 31 december 1958 av förenämnda minimitull på damstrumpor samt, med viss jämkning, de genom 1955 års beslut tillkomna minimitullarna på trikåvaror och *dels* införande från och med den 1 januari 1959 av minimitullar på vissa andra varor inom textilområdet ävensom gummiringar. Kungörelsen den 30 december 1958 avser införande från och med den 1 januari 1959 av minimitullar på vissa artiklar av porslin och andra keramiska material.

De varuslag, för vilka minimitullar sålunda fastställts, har upptagits i en vid vardera kungörelsen fogad bilaga. I kungörelserna har föreskrivits att varor av ifrågavarande slag vid införsel från utlandet skall, i de fall då den enligt 1958 års tulltaxa utgående tullen understiger den i bilagan angivna, tills vidare beläggas med en mot skillnaden svarande särskild tullavgift. Bilagorna till kungörelserna den 19 respektive den 30 december 1958 torde såsom *Bilaga 1* och *Bilaga 2* få fogas till protokollet i förevarande ärende.

Förordnandet den 19 december 1958 har föranletts av framställningar från Textilrådet, Sveriges trikåfabrikanternas förening, Svenska textilarbetareförbundet samt Sveriges gummiindustriförening. Förordnandet den 30 december 1958 har meddelats efter gemensam framställning från Gefle porslinsfabriks aktiebolag, Aktiebolaget Gustavsbergs fabriker, Aktiebolaget Karlskrona porslinsfabrik och Aktiebolaget Rörstrands porslinsfabriker. Över samtliga nu nämnda framställningar har kommerskollegium efter samråd med generaltullstyrelsen avgivit yttrande.

Beträffande de enskilda varuslag, som omfattas av förordnandena, torde få nämnas följande.

Damstrumpor av nylonsilke eller liknande syntetiska fibrer (ur 60.03 A)

Den i 1958 års tulltaxa fastställda tullsatsen för damstrumpor av nylonsilke eller liknande syntetiska fibrer utgör 15 % av värdet. Genom det tidigare nämnda, före den 1 januari 1959 gällande förordnandet av den 19 september 1958 fastställdes en minimitull av kr. 6: 25 per dussin par; denna tull fick dock i intet fall överstiga 25 % av varans värde. Den ifrågavarande minimitullen ävensom maximeringen av densamma har intagits oförändrade i förordnandet den 19 december 1958.

Vissa underkläder och överkläder av trikå (ur 60.04 C och 60.05 C)

För trikåvaror (under- och överkläder) av annat material än silke eller ull tillämpades före den 1 januari 1959 i allmänhet minimitullar av kr. 3: 50 eller 4: 50 per kg. I propositionen angående den nya tulltaxan föreslogs att dessa minimitullar skulle bibehållas såvitt avsåg underkläder. Någon minimitull blev emellertid som förut nämnts på förslag av bevillningsutskottet icke intagen i den nya tulltaxan, enligt vilken tullen på nämnda varor utgör 15 % av värdet. Utskottet förutsatte därvid att Kungl. Maj:t, därest omständigheterna fortfarande motiverade en sådan anordning, meddelade förordnande om minimitull redan i samband med den nya tulltaxans ikraftträdande.

Under hänvisning till bevillningsutskottets förenämnda uttalande hemställde *Sveriges trikåfabrikanternas förening* i skrivelse den 16 september 1958 att de då gällande minimitullarna skulle bibehållas även efter utgången av år 1958. I skrivelsen framhölls bl. a. att den underpriskonkurrens från utlandet, som år 1955 konstaterades av Kungl. Maj:t och då föranledde beslutet

om minimiviktullar, fortfarande var förhanden. Under det senaste halvåret hade konkurrensen ytterligare accentuerats, vilket medfört en motsvarande avmattning i sysselsättningen hos svenska fabriker. *Svenska textilarbetareförbundet* framställde i sak samma yrkande som fabrikantföreningen.

Kommerskollegium förklarade sig i sitt yttrande över framställningarna finna det berättigat att minimiviktullar för såväl under- som överkläder alltfört upprätthölls som skydd mot lågprisimporten. Vid en avvägning av minimiviktullens storlek fann sig kollegium böra förorda en enhetlig minimiviktull av kr. 4: — per kg. En beräkning av innebörden av en sådan omläggning på basis av importstrukturen första halvåret 1958 gav vid handen att den genomsnittliga tullincidensen skulle bli praktiskt taget oförändrad.

I förordnandet den 19 december 1958 har under- och överkläder av trikå av annat material än syntetiskt eller konstgjort silke eller ull upptagits med en minimitull av kr. 4: — per kg.

Yllevävnader samt res- och sängfiltar (53.11 B, 53.12, 53.13 och ur 62.01)

Den i 1958 års tulltaxa fastställda tullsatsen för yllevävnader utgör 14 % av värdet. För vävnader av tagel eller andra grova djurhår har fastställts en tullsats av 13 % av värdet och samma procentsats gäller även i fråga om res- och sängfiltar.

I en den 9 oktober 1958 inkommen skrivelse hemställde *Textilrådet* bl. a. — under åberopande av underpriskonkurrensen på detta område från vissa länder — att förenämnda värdetullar skulle kombineras med en minimiviktullsats av kr. 4: 50 per kg. *Textilrådet* anförde därvid bl. a., att det med den ifrågavarande importens kvantitativa betydelse och onormalt låga prisnivå var ofrånkomligt att denna import varit och alltmer blivit av avgörande betydelse för den svenska ylleindustriens allvarliga läge. Arbetarantalet hade från år 1950 till år 1956 reducerats från cirka 13 400 till cirka 8 500. För att säkerställa åtminstone huvuddelen av ylleproduktionens bestånd var införandet av angiven minimitull ett livsvillkor för ylleindustrien. Jämväl *Svenska textilarbetareförbundet* yrkade att värdetullsatserna för sagda varuslag kombinerades med en minimiviktull av kr. 4: 50 per kg. I sin skrivelse underströk *textilarbetareförbundet* ytterligare ylleindustriens aktuella svårigheter.

Kommerskollegium framhöll i sitt yttrande över framställningarna att kollegium funnit skäl tala för att ett begränsat importskydd, om möjligt inriktat speciellt mot lågprisimporten, bereddes ylleindustrien under en övergångsperiod. Vid avvägningen av minimiviktullen borde enligt kollegium hänsyn tagas till att importen från länder, i förhållande till vilka särskilt svårartade konkurrensförhållanden icke kunnat åberopas, ej drabbades i alltför hög grad. Ett sådant hänsynstagande talade närmast för en minimiviktull för vävnader och fillar något understigande kr. 4: — respektive kr. 3: — per kg. Å andra sidan var det klart att, om den ifrågasatta åtgärden

skulle innebära ett verksamt stöd under rådande svåra konkurrensförhållanden, minimiviktullen icke kunde sättas alltför lågt. Kollegium hade därför ansett sig böra förorda en minimitull för vävnaderna av kr. 4: — per kg och för filtarna av kr. 3: — per kg.

För ifrågavarande vävnader och filtar har i förordnandet den 19 december 1958 upptagits en minimitull av kr. 4: — respektive kr. 3: — per kg.

Rayonsilke samt vävnader, trikå och band av rayonsilke (51.01 B, 51.04 B, 53.11 A, 55.09 A, 56.07 A, 58.05 B 2, 59.11 B, ur 59.13 B, 60.04 B och 60.05 B)

Den tullsats, som i tulltaxan fastställts för rayonsilke och produkter därav, utgör i allmänhet 20 % av värdet. För vissa trikåvaror och vissa band är tullsatsen 17 respektive 18 % av värdet. För samtliga hithörande varuslag tillämpades före den 1 januari 1959 viktullar varierande mellan kr. 2: — och kr. 12: — per kg.

I skrivelse den 22 oktober 1958 hemställde *Textilrådet* att värdetullsatserna i den nya tulltaxan skulle på rayonområdet kombineras med minimiviktullsatser enligt följande. För textilsilke begärdes som minimiviktull kr. 1: 50 per kg, för cordgarn och cordväv kr. 2: — per kg, för halvsidenvävnader vägande över 200 gram per m² kr. 5: — per kg, för andra vävnader kr. 7: 50 per kg, för trikå kr. 7: 50 per kg, för gummielastiska band kr. 5: — per kg och för andra band kr. 9: — per kg. De begärda minimiviktullarna understeg — utom i fråga om cordgarn och vissa vävnader — gällande viktullar. I skrivelsen framhölls bl. a. att, sedan beslutet om omläggningen av det svenska tullskyddet till värdetullsatser blivit känt, den svenska marknaden översvämmats av offerter från utlandet, i vilka priserna med 30, 40 och ända upp till 50 % understeg vad som kunde anses rimligt. Den sålunda manifesterade underpriskonkurrensen hotade att försätta den svenska rayonsilkeindustrien i ett så allvarligt läge att dess framtida existens äventyrades. Även i *Svenska textilarbetareförbundets* skrivelse framställdes yrkande om införande av minimitullar för rayonsilke och produkter därav. Yrkandet överensstämde i huvudsak med *Textilrådets* yrkande.

Kommerskollegium vitsordade i sitt yttrande över framställningarna behovet av en provisorisk tillämpning av minimitullar jämväl beträffande förevarande textilprodukter. Utformningen av tullskyddet borde ske under beaktande av att detsamma så långt möjligt speciellt inriktades mot importen till särskilt låga priser och att det ej i princip drabbade den övriga importen. Med hänsyn härtill och till gjorda genomsnittsberäkningar av det sammanlagda tullskyddet för varuområdet i fråga ansåg kollegium en viss justering nedåt av de begärda minimiviktullarna för vissa vävnader samt rayonsilke och cordväv motiverad. Beträffande cordväv var det erforderligt att jämväl beakta den inverkan för gummiindustriens del, som följde av en förstärkning av tullskyddet för denna vara. Kollegium föreslog följande minimiviktullar, nämligen för rayonsilke kr. 1: 50 per kg, för cordväv kr. 1: 75 per kg, för helsidenvävnader kr. 7: — per kg samt för andra

vävnader, om de vägde mindre än 200 gram per m², likaledes kr. 7:— per kg och eljest kr. 5:— per kg. Vad angick de begärda minimiviktullarna för band och trikåvaror av rayonsilke fann kollegium det tveksamt huruvida minimitullar borde införas redan i och med årsskiftet. Därest sådana tullar skulle fastställas jämväl för dessa varuslag, borde de utgöra för band (ej elastiska) kr. 7:— per kg, för trikå kr. 6:50 per kg och för elastiska band kr. 5:— per kg.

I förordnandet den 19 december 1958 har minimiviktullar upptagits för nu angivna varuslag enligt följande. För rayonsilke utgör minimiviktullen kr. 1:50 per kg, för cordväv kr. 1:75 per kg, för helsidenvävnader samt för andra vävnader vägande mindre än 200 gram per m², för trikå och för andra band än elastiska kr. 7:— per kg samt för övriga vävnader och elastiska band kr. 5:— per kg.

Gummiringar (40.11 B)

Den i tulltaxan fastställda tullsatsen för gummiringar utgör 13 % av värdet. Före den 1 januari 1959 tillämpades för gummiringar viktullar av varierande storlek. För exempelvis bildäck var viktullen kr. 1:— per kg med en maximering till 16 % av värdet.

I detta sammanhang må nämnas att tulltaxekommittén i sitt förslag till ny tulltaxa upptog en minimiviktull för gummiringar av 85 öre per kg såsom en permanent anordning. Förslaget följdes ej i Kungl. Maj:ts proposition i ämnet. Därvid erinrades bl. a. om att en sådan minimitull ej innefattades i det förslag som framlagts av det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet.

I skrivelse den 22 september 1958 anhöll *Sveriges gummiindustrieförening* att Kungl. Maj:t måtte förordna om införande av nyssnämnda minimitull av 85 öre per kg att tillämpas senast vid det kommande årsskiftet. I skrivelsen redovisades de speciella konkurrensförhållanden i fråga om den internationella handeln som gjorde sig gällande för gummiindustriens del samt åberopades jämväl de uttalanden som gjorts under riksdagsbehandlingen rörande Kungl. Maj:ts befogenheter att införa minimitull om en situation av onormalt låg prissättning på importerade varor skulle uppstå. Som exempel på en dylik konkurrenssituation anfördes vissa uppgifter rörande import av monteringsdäck för bilar.

Mot bakgrunden av nyssnämnda förhållanden samt med beaktande av framlagda förslag om minimitullar för vissa textilvaror förklarade sig *kommerskollegium* i sitt yttrande över skrivelsen finna ett införande av minimiviktull jämväl för gummiringar motiverat. Ett särskilt skäl därför förelåg om minimiviktull för rayoncord infördes, då därigenom gummiindustriens nettotullskydd skulle minska. Kollegium erinrade om att det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet i sin i september 1958 avgivna tilläggsrapport bl. a. konstaterat att minimiviktullar kunde vara av stort värde som skydd mot skadlig lågprisimport. Med hänsyn därtill syntes enligt kollegii mening ett användande av minimiviktull för gummiringar kunna förenas

med kraven på hänsynstagande till det nordiska samarbetet. Vad beträffade tullens storlek fann kollegium den av tulltaxekommittén föreslagna minimiviktullen av 85 öre per kg lämpligt avvägd.

I förordnandet den 19 december 1958 har för gummiringar upptagits en minimiviktull av nyss angiven storlek, 85 öre per kg.

Artiklar av porslin och andra keramiska material (ur 69.11 och ur 69.12)

Den tullsats, som i den nya tulltaxan fastställts för bords-, hushålls- och toalettartiklar av porslin samt av andra keramiska material, utgör 13 % av värdet. För prydnadsartiklar (69.13) gäller samma tullsats. Före den 1 januari 1959 tillämpades på detta varuområde viktullar av varierande storlek. För två- eller flerfärgade bords-, hushålls- och toalettartiklar utgjorde viktullen, i fråga om porslinsvaror, 75 öre per kg och, beträffande varor av andra keramiska material, 25 öre per kg.

I skrivelse den 18 november 1958 anhöll *Gefle porslinsfabriks aktiebolag, Aktiebolaget Gustavsbergs fabriker, Aktiebolaget Karlskrona porslinsfabrik* samt *Aktiebolaget Rörstrands porslinsfabriker*, att Kungl. Maj:t måtte förordna om en minimitull av kr. 1: 25 per kg för varor hänförliga till nr 69.11 och 69.13 samt 60 öre per kg för varor hänförliga till nr 69.12, att införas senast vid det kommande årsskiftet. I framställningen åberopades en växande import till underpriser från vissa europeiska och utomeuropiska länder. Man kunde befara allvarliga sociala återverkningar för de anställda och för de orter, till vilka porslinsindustrien var lokaliserad, om tullskyddet för porslinsvaror ej kompletterades med minimiviktullar. I framställningen erinrades jämväl om de uttalanden som gjorts under riksdagsbehandlingen av den nya tulltaxan om tillämpning av minimitullar i situationer av onormalt låg prissättning å importvaror.

Kommerskollegium framhöll i sitt yttrande över framställningen att kollegium fann en tillfällig förstärkning av skyddet mot lågprisimporten motiverad. Åtgärder borde i varje fall övervägas, varigenom under en övergångsperiod det före årsskiftet gällande tullskyddet icke försvagades. I enlighet härmed föreslog kollegium att gällande viktullar för flerfärgat hushållsporslin och flerfärgad hushållsfajans av 75 öre respektive 25 öre per kg bibehölls såsom minimitullar efter den 31 december 1958.

I förordnandet den 30 december 1958 har för två- eller flerfärgade bords-, hushålls- och toalettartiklar av porslin upptagits en minimiviktull av 75 öre per kg och för motsvarande artiklar av andra keramiska material en minimiviktull av 25 öre per kg.

Departementschefen

Såsom framgår av den förut lämnade redogörelsen aktualiserades under riksdagsbehandlingen av den nya tulltaxa, som trätt i kraft vid årsskiftet 1958/59, frågan om provisorisk förstärkning av tullskyddet mot sådan import som sker till anmärkningsvärt låga priser. I anslutning till de uttalanden som därvid gjordes av riksdagens bevillningsutskott har under hösten 1958 en rad framställningar gjorts till Kungl. Maj:t om införande av minimiviktullar enligt förordningen den 15 mars 1957 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Behovet av skydd mot underpriskonkurrensen från utlandet har gjort sig gällande inom flera varuområden. Särskilt märkbart har detta behov varit för textilindustriens produkter. De konkurrensförhållanden — såväl på den svenska marknaden som på utländska marknader — som för närvarande är för handen i fråga om flera av denna industris produkter är sådana, att särskilda åtgärder tills vidare ej kan undvikas till skydd mot skadlig lågprisimport. Det förtjänar i detta sammanhang framhållas att det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet i sin i september 1958 framlagda tilläggsrapport beträffande i synnerhet textilvaror konstaterat att minimiviktullar kan vara av stort värde som skydd mot import av angivet slag.

Genom förordnandet den 19 december 1958 beläggs från och med den 1 januari 1959 de mest utsatta varorna inom textilområdet med minimitull. För flera av dessa varor utgick minimitull eller vanlig viktull av minst samma storlek redan före den 31 december 1958. Detta gäller damnylonstrumpor, bomullstrikå samt rayonsilke och produkter därav. Förhållandena i fråga om dessa varor är sådana att såsom skydd mot underprisimport kvantitetstullar måste bibehållas även efter sagda dag. Vad angår de enskilda tullsatserna torde få hänvisas till den förut lämnade redogörelsen. I detta sammanhang torde endast böra understrykas att vid införandet av minimiviktullarna på rayonområdet en justering nedåt — i vissa fall en relativt kraftig sådan — skett av de före årsskiftet utgående viktullarna. Endast på ylleområdet innebär förordnandet att minimiviktull införes för varor som icke redan före årsskiftet var belagda med sådan tull eller vanlig viktull. Beslutet har motiverats av ylleindustriens synnerligen trängda läge. Minimiviktullen har i enlighet med kommerskollegii förslag upptagits till kr. 4: — per kg för vävnader och till kr. 3: — per kg för filter. — Genom förordnandet den 19 december 1958 har vidare den för gummiringar fastställda värdetullsatzen av 13 % av värdet kompletterats med en minimiviktull av 85 öre per kg. Såsom i det föregående angivits har denna komplettering skett i anslutning till den genom samma beslut införda minimiviktullen för cordgarn och cordväv av rayon.

Jämväl i fråga om porslinsindustriens produkter har underprisimporten medfört ogynnsamma återverkningar för den inhemska industrien, ej minst i fråga om arbetskraftens sysselsättning. Denna import har varit kännbar i synnerhet beträffande två- eller flerfärgade hushållsartiklar av porslin eller fajans. I detta läge har det ansetts ofrånkomligt att såsom skett genom för-

ordnandet den 30 december 1958 tills vidare såsom minimiviktullar för dessa varuslag bibehålla de före årsskiftet tillämpade viktullarna.

De genom förordnandena den 19 och den 30 december 1958 beslutade minimiullarna är avsedda att ha provisorisk karaktär. Förordnandena har därför ej tidsbegränsats utan angivits skola gälla tills vidare. Därest riksdagen godkänner förordnandena, torde detta få anses innefatta rätt för Kungl. Maj:t att, när förhållandena det medgiver, meddela beslut om upphävande av förordnandena helt eller delvis.

Vad särskilt beträffar frågan om giltighetstiden för de minimiullar som införts för vissa textilvaror bör beaktas att i november 1958 tillsatts en statlig kommitté för att verkställa en skyndsam utredning rörande textilindustriens konkurrenskraft på längre sikt. En fortsatt tillämpning av minimiullar för textilvarorna torde böra prövas jämväl mot bakgrunden av kommitténs undersökningar.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att godkänna Kungl. Maj:ts förordnanden den 19 och den 30 december 1958 angående uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Karl-Henrik Ekberg

Bilaga 1

Bilagan till kungörelsen den 19 december 1958 (nr 616)

1	2	3
Tulltaxe- nr	Varuslag	Tull ¹ kr
40.11	Ringar, däck, slangar och fälgband av mjukgummi för alla slags hjul: B. andra 100 kg	85:—
51.01	Garn av ändlösa syntetiska eller konstgjorda textilfibrer, ej i detaljhandelsuppläggningar: B. av konstgjorda textilfibrer 100 kg	150:—
51.04	Vävnader av ändlösa syntetiska eller konstgjorda textilfibrer, härunder inbegripet vävnader av enfibertråd eller remsor, hänförliga till nr 51.01 eller 51.02: B. av konstgjort textilmaterial: cordväv 100 kg andra: innehållande minst 85 % ändlöst konstgjort textilmaterial 100 kg andra slag, vägande per m ² : 200 g eller däröver 100 kg mindre än 200 g 100 kg	175:— 700:— 500:— 700:—
53.11	Vävnader av fårull eller fina djurhår: A. innehållande minst 40 viktprocent ändlösa konstgjorda textilfibrer och vägande per m ² : 200 g eller däröver 100 kg mindre än 200 g 100 kg B. andra slag 100 kg	500:— 700:— 400:—
53.12	Vävnader av grova djurhår, andra än tagel 100 kg	400:—
53.13	Vävnader av tagel 100 kg	400:—
55.09	Andra vävnader av bomull: A. innehållande minst 40 viktprocent ändlösa konstgjorda textilfibrer och vägande per m ² : 200 g eller däröver 100 kg mindre än 200 g 100 kg	500:— 700:—

¹ Tullen avser den kvantitet som är utsatt framför tullsatskolumnen. Tull som utgår efter vikt beräknas efter varans nettovikt.

1	2	3
56.07	Vävnader av korta syntetiska eller konstgjorda textilfibrer (eller av avfall av syntetiska eller konstgjorda textilfibrer): A. innehållande minst 40 viktprocent ändlösa konstgjorda textilfibrer och vägande per m ² : 200 g eller däröver 100 kg mindre än 200 g 100 kg	500: — 700: —
58.05	Band, ej hänförliga till nr 58.06, härunder inbegripet band, bestående av sammanklistrade parallella trådar eller fibrer: B. andra slag: 2. av ändlösa konstgjorda textilfibrer 100 kg	700: — 700: —
59.11	Vävnader, impregnerade, överdragna eller laminerade med gummi, andra än trikåväv: B. cordväv av ändlösa konstgjorda textilfibrer 100 kg	175: —
59.13	Elastiska vävnader, andra än trikåväv, av textilmaterial i förening med gummitråd: B. av ändlösa konstgjorda textilfibrer: band 100 kg	500: —
60.03	Strumpor, understrumpor, sockor, strumpskyddare och liknande artiklar av trikå, icke innehållande gummi: A. av ändlösa syntetiska textilfibrer: damstrumpor 1 dussin par <i>Anm. Tullen må icke överstiga 25 % av varans värde.</i>	6: 25
60.04	Underkläder av trikå, icke innehållande gummi: B. av ändlösa konstgjorda textilfibrer .. 100 kg C. av annat textilmaterial: av annat material än fårull eller fina djurhår 100 kg	700: — 400: —
60.05	Överkläder av trikå samt andra trikåvaror, icke innehållande gummi: B. av ändlösa konstgjorda textilfibrer .. 100 kg C. av annat textilmaterial: av annat material än fårull eller fina djurhår 100 kg	700: — 400: —
62.01	Res- och sängfiltar: av vävnad hänförlig till nr 53.11, 53.12 eller 53.13 100 kg	300: —

Bilaga 2

Bilagan till kungörelsen den 30 december 1958 (nr 647)

1 Tulltaxe- nr	2 Varuslag	3 Tull ¹ kr
69.11	Bords-, hushålls- och toalettartiklar av porslin: två- eller flerfärgade eller förgyllda, försilvrade eller på annat likartat sätt dekorerade100 kg	75:—
69.12	Bords-, hushålls- och toalettartiklar av andra keramiska material: två- eller flerfärgade eller förgyllda, försilvrade eller på annat likartat sätt dekorerade100 kg	25:—

¹ Tullen avser den kvantitet som är utsatt framför tullsatskolumnen. Tullen beräknas efter varans nettovikt.